

SYMPOSIUM Ritmologie
Syncope van onzekere oorsprong
Crowne Plaza Hotel, zaterdag 17, 2012 van 8u30 tot 13u

Syncope wordt gedefinieerd als een plotseling en tijdelijk verlies van het bewustzijn met verlies van de posturale tonus en een spontaan herstel. Het reëel bewustzijnsverlies is meestal van korte duur.

Syncope komt vaak voor en is verantwoordelijk voor 3 à 4% van de opnames op de spoedgevallen. De oorsprong van de syncope is divers en bestrijkt verschillende vakgebieden. Uiteindelijk blijft na uitgebreid nazicht nog 10 tot 20% van de syncopes onverklaard.

Als men dan beter de vasovagale of de neurocardiogene syncope begrijpt en inziet dat een niet cardiale syncope goedaardig is, dan ook kan herhaaldelijk bewustzijnsverlies voor de patiënten zeker een fysieke, sociale en psychologische handicap betekenen. De artsen blijven zich evenwel vragen stellen omtrent syncopes waarvoor zij geen rationele verklaring vinden doordat deze soms te wijten zijn aan zeldzame of multifactoriële oorzaken.

Het symposium dat georganiseerd wordt op 17/11/2012 zal proberen meer duidelijkheid te scheppen omtrent bepaalde niet vermoede mechanismen van bewustzijnsverlies en zal proberen klaarheid te brengen bij ongewone oorzaken. Het symposium heeft ook als doel om de meer recente technieken te bespreken, zoals de implanteerbare hartmonitor, die ons toelaat met een vertraging, bijna real-time, getuige te zijn bij het optreden van een syncope. De koppeling aan telemonitoring maakt een automatische snelle overdracht van de uitgevoerde opnames mogelijk tijdens het bewustzijnsverlies waarbij de ritmologie-eenheid snel de nodige maatregelen zal nemen.

De genetica mag ook niet vergeten worden. Wat men nu de "channelopathies" of de ionenkanaal-ziekten noemt, zijn vaak de oorzaak van meer ernstige syncopes die kunnen leiden tot een plotselinge dood.

Enkele recente publicaties hebben ook onze kennis uitgebreid door te wijzen op het probleem van het paroxismaal AV blok en de rol van adenosine trifosfaat (ATP) bij de oppuntstelling van bepaalde types van syncopes.

Het lijkt ons ook belangrijk om een samenvatting te maken van de onderzoeken die het meest bijdragen of die anderzijds nutteloos zijn bij de gestandaardiseerde oppuntstelling van het bewustzijnsverlies.

De gedetailleerde anamnese van de patiënt en de omgeving, alsook de klinische expertise spelen hier een doorslaggevende rol.

De syncope is en zal een terugkerend probleem blijven voor zowel de huisarts, de cardioloog, de spoedarts, de intensivist, de neuroloog maar ook voor de psychiater ...

Prof L ROY

Accreditatie aangevraagd.